

РЕШЕНИЕ

№ 191

София, 27 май 2015 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, първо наказателно отделение, в открито заседание на двадесет и четвърти април две хиляди и петнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕЛЕНА ВЕЛИЧКОВА
ЧЛЕНОВЕ: ЕВЕЛИНА СТОЯНОВА
РУЖЕНА КЕРАНОВА

при участието на секретаря Мира Недева
и в присъствието на прокурора Искра Чобанова
изслуша докладваното от съдия Евелина Стоянова
дело № 301 по описа за 2015 година.

Производството е по реда на глава двадесет и трета от НПК, образувано по протест на прокурор от Апелативна прокуратура-гр.София против присъда № 34 от 11 юли 2014 г., постановена по внохд № 966/13 г. на Апелативния съд-гр.София, с който е заявено наличието на основанията по чл.348, ал.1, т.т.1 и 2 от НПК и се иска връщане на делото за ново разглеждане. До даване ход на делото прокурорът е депозирал допълнение и допълнително писмено изложение към протеста. Пред ВКС прокурорът при Върховната касационна прокуратура поддържа протеста.

Подсъдимите Е. Б., Д. Д., М. Д. и С. К., редовно призовани, не се явяват.

Защитниците на подсъдимите Б., Д. и К. – адвокати И.Л., Д.Д. и Й.В., представят писмено възражение срещу протеста и изразяват становища за неоснователност на подадения протест.

Защитникът на подсъдимата Д. – адв.С.Н., намира, че протестът следва да бъде оставен без уважение, като споделя съображенията, изложени в посоченото писмено възражение.

За да се произнесе Върховният касационен съд, първо наказателно отделение взе предвид следното:

С присъда по нохд № 103/10 г. Софийският градски съд осъдил/оправдал подсъдимите, както следва:

1) четиримата подсъдими са осъдени за престъпление по чл.321, ал.3, алт.2 (ред.ДВ.бр.92 от 2002 г.), пр.3, т.2, във връзка с ал.2 НК на наказания лишаване от свобода, съответно – Б. за срок от 6 години; Д., Д. и К. за срокове от по 3 години;

2) подс.Б. е осъден и на основание чл.253, ал.5, във връзка с ал.4 (ред.ДВ.бр.26 от 2004 г.), ал.3, т.1, алт.3 и т.2, ал.1, чл.26, ал.1 и чл.2, ал.2 НК на наказание лишаване от свобода за срок от 7 години и 6 месеца, на глоба в размер на 30 000 лева и на лишаване от право да заема длъжност в управителни и надзорни органи, както и да упражнява търговска дейност за срок от 9 години, като е оправдан по обвинението в това, имуществото да е придобито чрез незаконен трафик на наркотични вещества (НВ), извършен през 2000 г. в Италия от А. Г. – обстоятелство, установено с присъда от 04.07.2000 г. на Съда във Венеция, Република Италия;

3) на основание чл.253, ал.6 НК съдът отнел в полза на държавата предмета на престъплението в размер на 21 785 305,82 лева, като присъдил заплащане от страна на подс.Б. на равностойността му в същия размер;

4) подс.Д. е оправдана по първоначално предявеното ѝ обвинение по чл.253, ал.4 (ред.ДВ.бр.26 от 2004 г.), във връзка с ал.1 НК.

5) на основание чл.23, ал.1 НК съдът наложил на подс.Б. най-тежкото от така определените наказания, а именно лишаване от свобода за срок от 7 години и 6 месеца при първоначален строг режим на изтърпяване в затвор, а на основание чл.23, ал.2 и 3 НК съдът присъединил изцяло наказанията глоба в размер на 30 000 лева и лишаването от право да заема длъжност в управителни и надзорни органи, както и да упражнява търговска дейност за срок от 9 години;

6) по реда на чл.66, ал.1 НК изпълнението на наказанията лишаване от свобода, наложени на подсъдимите Д., Д. и К. е отложено за срокове от по пет години;

7) съдът се произнесъл по приложимостта на чл.59 НК, деловодните разноси и веществените доказателства.

По внохд № 966/13 г., образувано по протест на прокурора и жалби от всички подсъдими, Апелативният съд-гр.София отменил изцяло посочената присъда на СГС и вместо нея на 11 юли 2014 г. постановил нова присъда под № 34, с която:

1) оправдал подсъдимите Б., Д., Д. и К. по предявеното им обвинение по чл.321, ал.3, алт.2 (ред.ДВ. бр.92 от 2002 г., пр.3, т.2 и ал.2 НК;

2) оправдал подс.Б. по обвинението по чл.253, ал.5, във връзка с ал.4 (ред.ДВ.бр.26 от 2004 г.), ал.3, т.1, алт.3 и т.2, ал.1, чл.26, ал.1 и чл.2, ал.2 НК;

3) потвърдил първоинстанционната присъда в останалата ѝ част.

Като съобрази горното, доводите на страните и след проверка в пределите по чл.347 НПК, Върховният касационен съд, първо наказателно отделение установи:

При разглеждане на делото е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, от категорията на абсолютните по чл.348, ал.3, т.т.2-4 НПК, което препятства преценката относно основателността на подадения от прокурора протест, но предопределя отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на САС от стадия на съдебното заседание.

САС е допуснал нарушение на чл.301, ал.2, във връзка с ал.1, т.т.1 и 2 НПК. С новата присъда не е даден отговор по последно посочените въпроси по обвиненията спрямо подсъдимите Б. и Д. по чл.253 НК.

1. От изложеното по-горе е видно, че СГС е оправдал подс.Б. за част от първоначално предявеното му обвинение по чл.253 НК, а именно за това, инкриминираното имущество да е придобито чрез незаконен трафик на наркотични вещества (НВ), извършен през 2000 г. в Италия от А. Г. – обстоятелство, установено с присъда от 04.07.2000 г. на Съда във Венеция, Република Италия.

Видно от въззивния протест и допълнението към него, прокурорът не е оспорил първоинстанционната присъда, в тази ѝ част.

САС, въпреки отсъствието на процесуална възможност, направил обратното, като отменил изцяло присъдата на СГС. По-важното е друго, че с новата присъда въззивният съд не се е произнесъл по висящото спрямо подс.Б. обвинение по чл.253 НК и за това, че имуществото, с което се претендира да е извършил инкриминираните финансови операции е с произход от трафик на НВ, извършен през 2000 година от А. Г.. Обстоятелството, че в диспозитива на новата присъда присъства изречение, с което присъдата на СГС се потвърждава в останалата ѝ част, не налага извод, различен от направения по-горе, защото тя е отменена изцяло.

2. По сходен начин стоят нещата и с оправдаването на подс.Д. по обвинението по чл.253 НК.

Предявеното срещу подсъдимата, с обвинителния акт, обвинение по чл.253 НК, обобщено, е за това, че на 30.05.2005 г. е извършила финансова операция с имущество, за което е предполагала, че е придобито чрез незаконен трафик на НВ, извършен в периода от 2004 до 2005 г. от групата на Х. и през 2000 г. от А. Г..

По това обвинение, както се посочи, подсъдимата е била оправдана изцяло от СГС и това е оспорено от прокурора с подадения от него въззивен протест и допълнението към него. Иначе казано, САС е имал процесуалната възможност да отмени присъдата на СГС в тази ѝ част, но видно от диспозитива на постановената нова присъда, след като сторил това, е пропуснал да се произнесе надлежно по коментираното обвинение срещу подс.Д.. Тук изцяло относимо е казаното в т.1 относно потвърждаването на присъдата, в останалата ѝ част.

В допълнение трябва да се каже, че в мотивите на новата присъда, САС е излагал аргументи за правилността на оправдаването на подсъдимите Б. и Д., в коментираната част, което указва, че той е извършил проверка на атакуваната пред него присъда (л.71,73). Пропуснал е обаче да отрази решението си по въпросите по чл.301, ал.1, т.т.1 и 2 НПК в диспозитива на въззивния съдебен акт, в която част наказателното производство, съответно, е останало висящо.

Поддържаното спрямо подс.Б. обвинение по чл.253 НК за това, че е действал по решение на организираната престъпна група по пункт първи от обвинението, очертава връзка между обвиненията по чл.321 и чл.253 НК, която не може да бъде разкъсана и това предпоставя цялостна отмяна на въззивния съдебен акт.

При новото разглеждане на делото въззивният съд следва да проследи внимателно рамките на фактическото обвинение повдигнато с обвинителния акт, неговата доказателствена обезпеченост, съответно рамките, в които прокурора с въззивния протест изисква проверка по реда на глава двадесет и първа от НПК.

Водим от горното и на основание чл.354, ал.3, т.2, във връзка с чл.355, ал.1, т.т.1 и 3 НПК, Върховният касационен съд, първо наказателно отделение

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ нова присъда № 34 от 11 юли 2014 г., постановена по внохд № 966/13 г. на Апелативния съд – гр.София и ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд от стадия на съдебното заседание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: